

Kunningapoeg töösis üles. Tema oli paksus metsas, tuulede soopa ligidal. Tuulede ema istus tema kõrwas, silmist paistis tigedus ja sätt tööstis wana naene üleepidi.

„Esimesel õhtul juba!” ütles tuulede ema. „Seda mina arwasin! Oleksid siia minu poeg, kui siia lotti pugema peafsid!”

„Senna tema fa pugema peab!” ütles surm. See oli üks musta tiiwadega mees, vikadiga käes. „Surnufirstu sisse peab tema pandud saama, aga ei mitte veel! Müi õhtfirjutan mina aga tema nime üles, lasen teda ühe aea maa-ilmas föndida, et patust pööraks, ennast puhastaks ja parandaks. Ükskord tulen mina aga tööste. Mina tulen siis, kui tema mind ei oota; siis pistan mina teda musta firstu sisse, töstan oma pea peale ja sendan ülesse, selle tähe poolle. Ka seal ütseb Paradiisi aid! On tema hea ja waga, siis wõib ta sisse astuda. On aga tema mõtted ja tahtmised furjad ja roojased ja tema süda täis pattu, siis wajub tema oma firstuga sügawamase, kui Paradiisi aid wajunud on. Ja iga tuhande aasta taffa toon mina teda kord tagasi, et tema veel sügawale wajups, ehl selle tähe peale saaks, selle hiiwgawa tähe peale, seal ülewäl!”

Kõik ei ole kuld, mis läigib.

Mõni mees, kes seda sõna ei usu, saab petetud. Aga üht teist sõna oleks fa tarvis ja seda peaks fa tähele pandama: „Mõni aši ei läigi mitte, on aga siiski kuld”. Kes seda mitte ei usu, see petab ennast veel sagedamini. Heast haritud pöldus ja heast ülespeetud ametis on palju kilda, ja hoolas läsi leiab seda ja leiab selle kõrvvas fa veel rahulist südant, ja hea südametunnistus ei läigi fa mitte, on aga rohkem väärts, kui kuld.

Sagedast on just seal föide wähem kilda, kus läiti ja külalist föide rohkem on. Kes palju färatseb, sel on wähe julgust. „Ega see koer hamimusta, kes palju haugub.” Kes palju omast rahaast räägib, sellsel ei ole palju. Üks mees küttles, et temal terwe küsimit kuldraha fodu oleks. Qui tema seda näitama pidi, siis töökus taua wasta. Viimas tõi karbilese wälja, mida peusse peita wõis. Aga tema oskas ennast wabandada. Kulla küsimit, ütles tema, olla weikem kui wilja küsimit.

Huntide keskis peab huntidega hulguma.

See tähendab: Kes meeletumate sella sattub, peab nendega fa meeletumaid tempusi tegema, kuid nemad teeravad. Vane tähele: Ei! Sest e si teks ei pea siia mitte huntide sella minema, waid pead ennast nende teest kõrvval hoidma. Teiseks,